

for mig er det netop anledningen til at sige, at så skal vi da skaffe os mere viden. Kigger vi rundt på de erfaringer, der er med de godt 70 sundhedsrum i Europa, er der noget, der tyder på, at de har en positiv effekt over for gruppen af hårdest belastede stofmisbrugere, så det spinkle grundlag er egentlig bare et yderligere argument for at gå i gang med forsøgsarbejdet.

Kl. 18.00

Der er rejst masser af spørgsmål: Vil narkomanerne overhovedet bruge rummet? Vil det få narkohandelen til at florere, eller vil det få modsatte effekt? Vil det nedbringe dødeligheden blandt narkomaner? Det har vi selvfølgelig ingen garanti for, men når der tales om garantier, er det jo dybest set bare et skalkeskjul for, at man slet ikke ønsker at tage skridtet. Men vi skal skaffe os viden, og det kunne vi gøre med dette forsøg, som på enhver måde er fornuftigt.

Regeringen har tidligere talt om at kaste håndklædet i ringen. Jeg synes overhovedet ikke, det er tilfældet, jeg synes tværtimod, at det giver et håb for nogle af de meget prøvede mennesker. For os er det ikke et enten-eller, og det synes jeg er vigtigt at slå fast. Det er ikke et opgør med dansk narkopolitik, vi skal ikke til at finde noget helt nyt frem af skuffen og skippe alt det, vi har. Jeg synes, at der på mange måder er meget rigtigt i det, der foregår, og at forslaget her er et supplement, som måske giver mulighed for at gøre det bedre på et afgrænset område over for en helt konkret gruppe narkomaner.

For mig at se er der heller ingen sammenhæng med legalisering af narko, og jeg synes, glidebaneargumentet på enhver måde er ret frustrerende, fordi det låser debatten, så det er umuligt at komme videre. Vi har allerede taget et skridt ud i en gråzone, og her vil vi fortsat være, uanset om vi kan lide det eller ej. Vi vil altid være nødt til at tale om grænsedragninger, hvor svært det end er.

I dag har narkomaner lov til at indtage deres stoffer på sociale institutioner, og det synes vi er en god idé, fordi det er en mere medmenneskelig måde at gøre det på. Jeg synes, vi på samme måde skal forlade – ikke de høje principper, det synes jeg ikke engang man kan sige – men det er i hvert fald vigtigt, at vi ikke ser for mange spørgsmål og i stedet tager imod dette fornuftige forslag, der kan skaffe os noget mere viden om, hvad der er det rigtige at gøre over for denne gruppe mennesker.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Majbrit Berlau.

Majbrit Berlau (EL):

Jeg skal for god ordens skyld starte med at tilkendegive, at ordføreren for SF desværre ikke kan være her, men at SF støtter dette forslag, og det ligger jo helt i tråd med, at de er medfor-slagsstillere.

Der er to årsager til, at Enhedslisten er medfor-slagsstiller på dette forslag. For det første er det ikke et spørgsmål om, at stofafhængige indtager stoffer. Det er et spørgsmål om, hvor og hvornår de gør det, og derfor er det helt uanstændigt, at vi ikke kan tilbyde de mennesker, der lever en så fattig tilværelse, et sted, hvor de kan indtage deres stoffer på en sådan måde, at det bliver mere sikkert for dem.

For det andet er det uværdigt i et velfærds-samfund at henvise mennesker i nød til gaden og til trappeopgangene. Det er uværdigt for dem, men det er også uværdigt for de mennesker, der må se til, uden at de kan gøre noget. Hvordan skal man som borger kunne hjælpe disse mennesker? På Vesterbro har beboerfor-eneringerne rettet flere henvendelser til Enhedsli-sten og andre partier for at få et sådant sundhedsrum, som forslaget lægger op til, og her er der tale om borgere, der er tæt på problemerne og vil være tæt på løsningerne. Også BrugerFor-eningen af aktive stofmisbrugere har i mange sammenhænge gentaget behovet for et sundhedsrum og med henvisning til de udenlandske erfaringer argumenteret for, at det er absolut nødvendigt at oprette et sådant sundhedsrum.

Argumentationen om, at så stopper narkoma-nerne aldrig med at tage stoffer, er helt hen i vej-ret. Hvis mennesker skal lægge deres liv om i en så voldsom grad som det at gå fra et liv på ga-den til en tilværelse med fast bolig, arbejde og uddannelse, hvad vi alle sammen ønsker for dem, er det ikke det faktum, at de efter mange års liv under urimelige, usle forhold pludselig bliver tilbudt nogle nogenlunde ordentlige vil-kår i et sundhedsrum, der holder dem fra at om-lægge deres liv – tværtimod! Netop det, at stof-afhængige modtager en ordentlig behandling og et tilbud, hvor den stofafhængige mødes med respekt, kan være grundlaget for den dialog, der kan medføre forandringer i stofmisbrugerens liv.

Et andet argument, vi har hørt i debatten i dag, er, at det er en glidebane at oprette et så-